

Een trosje tekens

gedicht

Thomas van der Zwan

Ik heb geen bewustzijn, emoties of persoonlijke ervaringen. Ik werk puur op basis van patronen en statistieken die ik tijdens mijn training heb geleerd. Mijn doel is om nuttige, informatieve en soms zelfs creatieve antwoorden te geven op vragen of verzoeken, maar ik ben beperkt door de data en de technieken die gebruikt zijn om me te bouwen.

ChatGPT

My purpose is not to be facetiously flashy or grotesquely obscure but to express what I feel and think with the utmost truthfulness and perception.

Vladimir Nabokov, *Strong Opinions*
NY Times, 23 april 1971

1 Punt voorbij

er is daar weinig

nood aan structuur

of omkadering

beelden volstaan

er is daar veel

ruimte vrij om

wat woorden
in te werpen

daar

hoeveel betekenissen

drie kronkellijntjes

in zich omdragen

volgens mij gaat het
regenen in dat huis
woont niemand meer

zie je ze

komen heel anders over

op papier

herschikken
tot er iets

staat

wat ook jij
zelf niet zag

aankomen

neem nu
de televisie

zo ver mogelijk
raken

geen enkel punt

en dan hebben we
nog de actie

er staat wel iets

als je puur kijkt

naar ervaring

of moet ik de parasol
dichtvouwen

voordat de bui losbarst?

dat kun je noteren

of wat is nu

het verschil tussen een zin
en een trosje tekens
is schrijven

de juiste
vormen vinden
en lezen die vormen

volgen?

wie leest leert toch iets bij

mag ik hopen?

wat
kun je
nu

opsteken van dat gekrabbel?

ook dat
kun je

gerust noteren

de overdracht
van de overdracht
overdragen

plaats genoeg voor
een gedachte

een gedicht om

uit je hoofd te klimmen en zich eindelijk eens goed uit te rekken

2 Wit en woord

als je eenmaal bent

begonnen is er vaak

geen weg terug
dan komt er een hoop

los

zoek het niet
te ver

zet wat je zegt

tegen jezelf
onder elkaar

nuances proeven
vangen in code

ja, dat is nou echt

besluiten dat er tussen deze en
deze regel een witregel moet

het silhouet van je oude kater

tegen de rozerode hemel

heb je het nu

nog niet door

je mag daar een zin

of twee drie
noteren

in de wond
welt een wolk
op tot woord

of de zwarte kano breekt in tweeën en tuimelt in de blanco diepte van de pagina,

zo

iets

beschrijf het beeld van de bleke

rug van je hand

blauwe inkt
tussen botjes

soms niet meer
dan summier

verslag van je doen

en laten

ook herinneringen kun je heel
beknopt op een blad uitgieten

de mond van je moeder

toen ze hilde, een gedeukte ovaal

waar de woorden

lieverd toch uit ontsnappen

zo wenig willen

noteren dat slechts
mooie woorden als
wittebroodsweken
nog overblijven

of wat dacht je

van de dons op de pols
van je slapende

vrouw

je kan het

bewust onbeschreven laten

daar

met wit en woord
nagaan wat nog

geldt als gedicht

3 Hier

hier

hier

of hier

